

GONIEC KRAKOWSKI

Ceny zasadnicze ogłoszeń: Za wiersz o wysokości 1 mm i 22 mm szerokości (1 szpalta) po 36 groszy, „marginesowe” po złotych 3.— za 1 milimetr w jednej szpalcie (szerokość szpalty 45 milimetrów). Adres: „Goniec Krakowski, Kraków, Wielopole 1, tel. 22061.

Rok VI.

Nr. 216.

Kraków, piątek 15 września 1944.

Nie zamówione przez Redakcję rękopisy będą zwracane autorom jedynie przy dołączeniu porta zwrotnego. Prenumerata miesięczna 6.— zł., z odnośnikiem do domu 6.50 zł. W Rzeszy z dopłatą porta 7.50 zł. W Gen. Gub. tylko prenumerata przez urzędy pocztowe. Konto czekowe: Warszawa 658.

Tak urządzili się bolszewicy we Lwowie

Pod teatrem masowe meetingi. — N. K. W. D-yści zrywają angielskie, amerykańskie i polskie flagi. Żydzi wychodzą z kryjówek. — Branka do czerwonej armii. — Po ośmiodniowym wyszkoleniu rekrutów rzuca się do boju. — Masowa ucieczka na stronę Niemiec.

(bp) Kraków, 14 września. Sprawozdawca agencji „Telepress” miał sposobność rozmawiać z szeregiem Lwowian, którym udało się przejść przez front w okolicy Krosna do stanowisk niemieckich.

Opisy, jakie ci ludzie opowiadają o stosunkach w dzisiejszym Lwowie, są wprost wstrząsające. Ponieważ niemożliwym jest podać pojedynczo każde z poszczególnych opowiadań tych uchodźców, postaramy się ze wszystkich opowiadań ułożyć obraz tego, co dzieje się dzisiaj we Lwowie i w całej Galicji.

Ci mieszkańcy miasta Lwowa, którzy nie mieli szczęścia opuścić miasta w dniu 26 lipca, przeżyli w nocy na 27 lipca gwałtowne walki uliczne i ukryli się w piwnicach swych domów. Kiedy 27 lipca zapanował znów spokój, pojedyncze osoby odważyły się wyjść na ulice i ujrzaly wszędzie sowieckich wojskowych. Oficerowie i żołnierze byli pokryci błotem, mieli podarte uniformy i czynili wrażenie bardzo zaniedbanych. W pierwszym rzędzie zapytywali się tylko o wodkę, tytoń i jedzenie.

Zaraz po nadejściu bolszewików utworzono z różnych elementów milicję, do której zgłosili się także różni Rosjanie, jacy pozostali po wymarszu bolszewików w czerwcu 1941 r. Ci odgrywali naturalnie w tej formacji kierowniczą rolę. Uderzającym było, że w mieście dano się widzieć tylko bardzo niewiele pojazdów motorowych i czolgów. Uderzającym był fakt, że samochody ciężarowe były wyłącznie marki amerykańskiej, mianowicie lekkie wozy 3-tonowe.

Już następnego dnia skonfiskowano większe mieszkania i wszystkie odpowiednie budynki dla bolszewików. Urzędnicy bolszewicy, którzy w roku 1941 w popłochu opuścili miasto, powrócili znowu i odszukali swoje poprzednie mieszkania. Równocześnie przy pomocy afiszów podano do wiadomości różne zarządzenia i odezwy. Na placu Krakowskim wystawiono ołbrzymie wizerunki Stalina, Lenina, Zukowa, Chruszczewa i innych funkcjonariuszy sowieckich. W dniu 30 lipca — w niedzielę — około godziny 11-tej urządzono na placu przed operą meeting, podczas którego Chruszczew, czterech oficerów sowieckich i jedna kobieta wygłosili nieskończone długie mowy, w których oświadczyli, że obecnie Lwów został uwolniony przez czerwoną armię i musi walczyć. Domy przy placu były udokorowane czerwonymi sztandarami, gdzieś widziało się także flagi angielskie, amerykańskie i polskie, które jednak szybko zdjęli funkcjonariusze NKWD, tak, że obecnie pozostały tylko czerwone chorągwie.

Równocześnie rozpoczęło się olbrzymie toryzowanie ludności.

Grupami aresztowano ludzi na ulicach i odprowadzano do więzienia. Pewna liczba żydów, którzy wyszli ze swych kryjówek, słuzyla NKWD jako szpiecy.

Zorganizowanego przydziału żywności nie było aż do powołania 18-50-letnich mężczyzn. Ludność żyła ze splądrowanych magazynów żywności, które pozostały i z których obecnie sprzedawano żywność w handlu potajemnym po niesłychanie wysokich cenach.

Zarządy domów i dozory domowi otrzymali formularze, które mieszkańcy musieli natychmiast wypełnić i oddać. Na tych formularzach należało podać jedynie daty personalne osób, zamieszkałych w domu. W poszczególnych dzielnicach miasta urządzono natychmiast w szkołach biura meldunkowe, w których

mieli się zgłaszać wszyscy mężczyźni w wieku od 18-50 lat.

Kto się zgłosił, otrzymywał po 8 dniach rozkaz, powołujący go do służby wojskowej. Musiał on przynieść ze sobą bieliznę, ciepłe ubranie, dobre buty i żywność na 10 dni. Większość uchodźców, z którymi rozmawiał sprawozdawca, wynaszerowała z punktu zbornego, znajdującego się przy ul. Pierackiego 11. Musieli oni maszerować pieszo przez Janów, Jaworów, Krakowiec, Radymno i Jarosław aż do Rzeszowa. Było ich ogółem 1000-1500 ludzi głównie ze Lwowa i z okolicy miasta.

W Rzeszowie odbyto na dziedzińcu koszar krótki apel, w czasie którego, pewien kapitan wygłosił przemówienie, mówiąc, że powinni bez oporu słuchać i wypełniać wszystkie rozkazy wielkiego czerwonego

marszałka polnego Stalina. Następnie zmuszeni do służby wojskowej, musieli oddać bez wyjątku wszystkie przyniesione ze sobą rzeczy i otrzymali garnitur bielizny, spodnie i bluzę mundurową, płaszcz, czapkę buty i owijacze. Następnie zostali zaprzysiężeni na Stalina i czerwoną armię.

Zkolei nastąpiło jedynie 8-dniowe wyszkolenie,

podczas którego odbywały się codziennie trzy krótkie apele, na których oficerowie nieustannie oświadczyli, że zostali obecni oswojonymi przez czerwoną armię i muszą zachować karność oraz posłuszeństwo. W wypadku nieposłuszeństwa zagrożono im karą śmierci. Przed wymarszem ludzi na front, każdy otrzymał 100 pocisków karabinowych i dwa granaty ręczne. Tak przygotowani, zajęli swoje pozycje, z których

wielką część uciekli, przechodząc do Niemców.

Wojska sowieckie, które wkroczyły do Lwowa, rabowały i plądrowały co im wpadło w ręce. Jeden z uciekinierów zeznał, że sam widział, jak t. zw. sowiecki oficer z wyciągniętym pistoletem odebrał dwóm przechodniom zegarki. Żydowsy przestępcy, którzy wypelzili ze swych kryjówek, wdzierali się do mieszkań i rabo-

wali wszystko, co uważali za wartościowe. Wśród bandytów żydowskich jeden z uciekinierów poznał znanego osobie lekarza dra Vögla z ul. Żółkiewskiego.

Szczególnie okrutne okazały się funkcjonariuszki NKWD,

które znacznie przewyższały mężczyznę bezlitosnym okrucieństwem. Jeden z uciekinierów opowiadał, że w pewnej miejscowości widział, jak na ulicy zastrzelono 24 osoby. Zabitych położono w poprzek przez ulicę, a następnie 3 czolgi rosyjskie przejechały po zwłokach, tak, że wszystkie zmiażdżono. Wśród obecnej ludności okrucieństwo to wywołało przerażenie i wielu uciekło. Funkcjonariusze NKWD śmiali się jednak i oświadczyli: „Tak będziemy jeszcze daleko jechali!”

Uciekinierzy z Galicji donoszą zgodnie, że w czasie licznych apelów, na których musieli być nieustannie obecni, wzajemnie uśmiechali się do siebie i postanawiali przy najbliższej sposobności zbiec do Niemców. Mimo, że bolszewicy starali się udaremnić te plany, stale kontrolując i szpiegując formacje, aby nie dopuścić, by ludzie z tych samych miejscowości schodzili się razem, większość wykonała swoje postanowienie i zdołała schronić się do wojsk niemieckich.

Stanowisko Hiszpanji niezmiennione.

Madryt, 14 września. „Caudillo od początku wojny proklamował i utrzymał politykę pokojową” — pisze dziennik „Alcazar” w artykule wstępnym.

Państwo hiszpańskie nie potrzebuje wybierać swego międzynarodowego stanowiska, gdyż posiada je od początku wojny. Caudillo pokonał wszystkie dotychczasowe niebezpieczeństwa, Hiszpanja walczy nie

potem, aby służyć obcym narodom, lecz wyłącznie za siebie samą. Rząd hiszpański pragnie jedynie porządku, dobrobytu i bezpieczeństwa swego narodu. Hiszpanja dzięki kierownictwu Caudillo była od samego początku neutralna i nie uległa żadnemu naciskowi z zewnątrz. Dzisiejsze stanowisko Hiszpanji nie jest inne, niż na początku konfliktu.

Układ o zawieszeniu broni między Moskwą i Rumunją.

Sztokholm, 14 września. Biuro informacyjne komisariatu spraw zagranicznych Związku Radzieckiego donosi urzędowo, że z Rumunją zawarto układ o zawieszeniu broni.

Układ podpisali marszałek sowiecki Malinowski, zaś ze strony rumuńskiej Patrascanu, generał Damacanu, Disidel i Popp. Tekst opublikowany będzie później.

Manifestacja wierności mniejszości rumuńskiej w Siedmiogrodzie.

Budapeszt, 14 września. Jak donoszą z północnego Siedmiogrodu, odbyły się w różnych miejscowościach manifestacje ludności rumuńskiej, która w najbardziej zdecydowany sposób potępiła zdradę kliki dworu rumuńskiego.

Na manifestacjach tych ogólnie podkreślono, że Rumuni zamieszkali w Siedmiogrodzie są silnie zdecydowani stawiać opór bolszewizmowi, w którym rozpoznali największego wroga kultury europejskiej.

Stanowiska artylerji przeciwlotniczej na jednym z odcinków frontu.

Nastroje w Londynie tuż przed wybuchem obecnej wojny.

Najściślejszy współpracownik przywódcy angielskich narodowych socjalistów Mosleya Anglik Willaim Jovee znany jako mówca radiowy, opowiada ciekawe szczegóły o nastrojach w Anglii w pamiętnych dniach sierpnia i września 1939 roku.

Autor siega aż do dni, kiedy doszło do umowy w Monachium pod koniec sierpnia 1938 roku. Wtedy, jak twierdzi, w całej Anglii nastąpiło odprężenie. Każdy człowiek odetchnął. Tak też Nevillowi Chamberlainowi, kiedy z lotniska londyńskiego samochodem odjeżdżał do Westminsteru, Londyńczycy zgotowali entuzjastyczne owoacje. Okrzyki wiwatowania słyszano się na odległość dwóch mil. Niezadowoleni byli tylko żydzi. Gniwiali się oni również i na zachwyconych umową monarchijską Londyńczyków. Wiadome im były naprzykład wynurzenia lorda Melehetta, głównego właściciela akcji trustu Imperial Chemicals, który oświadczył:

Niech krzyczy, i dla nas też przyjdzie czas.

Radość z powodu umowy w Monachium była tym więcej uzasadniona, gdyż wtajemniczonym było wiadomo, że Churchillowi i jego przyjacielom o włos tylko udało by się doprowadzić do wojny. Jednakże entuzjazm rozwił się już kilka godzin później. Trwał on tak długo, dopóki sam Chamberlain nie ogłosił w parlamencie wielkiego programu zbrojeń i tym samym wyjaśnił, że umowa nie miała nic innego na celu, jak tylko zyskanie na czasie. Wojna została tylko na krótki czas odroczone.

W następnych 11 miesiącach rządowa machina propagandowa Wielkiej Brytanii pedzila w szalonym tempie. Urabiała ona nastojowo naród, że wojna jest konieczna. Zdając sobie sprawę, że mimo wszelkich wysiłków nie uda się narodowi w całości narzucić entuzjazmu wojennego, urabiano opinie Anglików, że wojna jest nieunikniona i że wobec tego jest bezcelowym żywić nadzieje na pokój. Sadząc, że bardzo skutecznie pod tym względem podziała na psychikę wojna powietrzna, rozmuchano szczególnie silnie propagandę przeciwniczą. Wmawiano społeczeństwu angielskiemu, że Niemcy zmirzają do gwałtownego napadu na Anglię z powietrza. Szczególnie aktywnymi w wywołaniu nastrojów wojennych były wyższe sfery socjety angielskiej. Przypomina mi się oto taki szczegół charakteryzujący ówczesne wypadki. Pewnego dnia przyszedł do mnie jeden najbardziej znanych lekarzy londyńskich — nawiasem mówiąc z pochodzenia żyd — i powiadomił mnie, że rząd angielski udzielił Polsce całkowitej gwarancji, komentując ta wiadomość w następujący sposób:

„Proszę Pana, z tego wszystkiego napewno coś wyjdzie!”

Na pytanie, co on sobie właściwie wyobraża, otrzymałem odpowiedź:

— Mam odwagę sądzić, że jeszcze tej zimy znajdziemy się po drugiej stronie Renu.

W maju następnego roku zostałem zaproszony na lunch przez pewnego znajomego, który uważał, że porozumienie między Anglią i Niemcami jest koniecznością. Mówił on podczas herbatki, iż jest w posiadaniu wiadomości, według których wojna z Niemcami jest nieunikniona i wybuchu jej oczekiwać należy w ciągu bardzo niewielu miesięcy. Kiedy zwracałem mu uwagę na pewne fakty przeczące jego twierdzeniom, oświadczył mi:

— Przykro mi, że nie mogę podzielać pańskich poglądów, albowiem wiem, że City przy swych transakcjach wychodzi z założenia, że wojna jest pewnikiem.

Mimo tych wszystkich opowiadań, nie porzuciłem nadziei na utrzymanie pokoju. W pierwszych tygodniach sierpnia przemawiałem często na zebraniach robotników. Między innymi spotkałem się na meetingu z robotnikami w Kensingtonie. Rzecz zrozumiała, że w przemówieniu poruszyłem sprawę możliwości wybuchu wojny. Ponieważ wśród moich słuchaczy obecnych było wielu kombatantów z pierwszej wojny światowej, temat ten cieszył się dużym wzięciem. Ciekawym było, że podczas dyskusji wyraził się jeden z tych obecnych kombatantów w następujący sposób:

— Gdyby miało dojść do wojny, walczyłbym chętniej po stronie niemieckiej, niż razem z Francuzami.

Charakterystycznym fenomenem było, że wyrażenie to spotkało się z ogólnym uznaniem zebrania. Niestety rozchodziło się w tym wypadku o decyzje ludzi, którzy nie mieli nic do powiedzenia.

Dnia 23 sierpnia powrócił z podróży w Niemczech mój szef-adjutant. Pierwsze jego słowo było:

— Wojny nie będzie!

Pytam: Dlaczego nie!

Zdziwiony tym pytaniem, oświadczył:

— Przecież w Berlinie niema na to naj-

Zgłaszając się ochotniczo do pracy w Rzeszy Niemieckiej — masz prawo wyboru miejsca pracy.

Zgłoszenia: Biuro Informacyjne dla pracowników fizycznych i umysłowych Krakau, Burgstr. (Grodzka) L. 60

Skład Fortepianów Kraków, Grodzka 40

WORKI, sienniki, szpagat, płótno kuno, krawiec, i oraz galanterie — poleca: JAMROZ, Kraków, ul. Grodzka 28/30.

Pianole amerykańską

przystawka do każdego pianina, fortepianu, instrument samogrający wraz z nutami, oraz szereg innych przedmiotów, sprzedaje: „Centrokomis”

KRAKÓW, ULICA GRODZKA NR. 9.

Wolne posady

Cieśla, fachowiec betonowy, maszyniści do betoniarzy i pomocnicy budowlani w każdej ilości; do pilnych robót poszukiwani. Mieszkanie, utrzymanie i ewent. częściowe dostarczenie ubrań zapewnione. Zgłosz.: Goniec Krak., Kraków, „Nr. 719K”.

Posad poszukują

Budowniczy, kawaler, samotny, lat 42, przyjmie prace. Branza i miejsce obywatel. Łask. zgł.: Goniec Krak., Kraków, „Nr. 6889”.

Sprzedaj nieruchomości

Okazja. Borek Fałęcki. Dom drewniany na ośmiorurowym, podpiwniczony, cztery ubikacje, elektryka, woda, przynależności, ogród, drzewa owocowe, z powodu wyjazdu sprzedaje. Pośredniczy wykluczeni Oferty: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6910”.

Parcela: 1600 s., Woja Just. 340 s. (Królowej Jadwigi), 1300 s., 300 s., 140 s., przedmieście Krakowa i inne t. p., oraz w Zakopanem, sprzedaje: Kraków, Zwierzyniecka 8, m. 1. 6700

Kupno

Zegarmistrz-Julian, kupuje C. Chwilkowski, Kraków, Florjańska 3. 6921 Garderoba, maszynę, wózek i inne przedmioty za gotówkę kupuje. Kraków — Grodzka 47, Sklep. 6873

Zegarki, kilmy, kryształ, obrazy, firanki, garbione, wielkie, teści, porcelana, fajki, t. p. kupi. Kraków, Stradom 19, „Kupno-Sprzedaj”. 6496

Sprzedaj

Maszynę do szycia kryta, pierwszorzędna, tanio sprzedam. Kraków, ul. Zwierzyniecka 9, m. 1. 6643

Płyty pafelowe (wielki wybór, muzyka tancerna, poważna; nagrania polskie i obce) sprzedam okazjnie: „10”, Kraków, Wielopole 32. 6829

Kupno

Zegarmistrz-Julian, kupuje C. Chwilkowski, Kraków, Florjańska 3. 6921 Garderoba, maszynę, wózek i inne przedmioty za gotówkę kupuje. Kraków — Grodzka 47, Sklep. 6873

Zegarki, kilmy, kryształ, obrazy, firanki, garbione, wielkie, teści, porcelana, fajki, t. p. kupi. Kraków, Stradom 19, „Kupno-Sprzedaj”. 6496

Sprzedaj

Maszynę do szycia kryta, pierwszorzędna, tanio sprzedam. Kraków, ul. Zwierzyniecka 9, m. 1. 6643

Sprzedam outy podreżnik na fortepian. Kraków, Mazowiecka 9, m. 6. Sprzedam sypialnię kawalerską, jasną, szafę, toaletkę, łóżko z wkładami i szafkę nocną. Kraków, Felicjanek 4, m. 5.

Kupno

Zegarmistrz-Julian, kupuje C. Chwilkowski, Kraków, Florjańska 3. 6921 Garderoba, maszynę, wózek i inne przedmioty za gotówkę kupuje. Kraków — Grodzka 47, Sklep. 6873

Zegarki, kilmy, kryształ, obrazy, firanki, garbione, wielkie, teści, porcelana, fajki, t. p. kupi. Kraków, Stradom 19, „Kupno-Sprzedaj”. 6496

Sprzedaj

Maszynę do szycia kryta, pierwszorzędna, tanio sprzedam. Kraków, ul. Zwierzyniecka 9, m. 1. 6643

Sprzedam outy podreżnik na fortepian. Kraków, Mazowiecka 9, m. 6. Sprzedam sypialnię kawalerską, jasną, szafę, toaletkę, łóżko z wkładami i szafkę nocną. Kraków, Felicjanek 4, m. 5.

Kupno

Zegarmistrz-Julian, kupuje C. Chwilkowski, Kraków, Florjańska 3. 6921 Garderoba, maszynę, wózek i inne przedmioty za gotówkę kupuje. Kraków — Grodzka 47, Sklep. 6873

Zegarki, kilmy, kryształ, obrazy, firanki, garbione, wielkie, teści, porcelana, fajki, t. p. kupi. Kraków, Stradom 19, „Kupno-Sprzedaj”. 6496

Sprzedaj

Maszynę do szycia kryta, pierwszorzędna, tanio sprzedam. Kraków, ul. Zwierzyniecka 9, m. 1. 6643

SARWA vel MULCZYK Władysław kupiec przeżywszy lat 38, po krótkich, a ciężkich cierpieniach, zmarł dnia 10 września 1944 r.

MARJI GONDEK

W piątek, dnia 15. IX. 1944 r. o godz. 6-tej rano w kościele OO. Redemptorystów w Podgórzu, Nabożeństwo żałobne

MARJI GONDEK

W piątek, dnia 15. IX. 1944 r. o godz. 10-tej rano w kościele parafialnym w Podgórzu, Nabożeństwo żałobne

MARJI GONDEK

W piątek, dnia 15. IX. 1944 r. o godz. 10-tej rano w kościele parafialnym w Podgórzu, Nabożeństwo żałobne

MARJI GONDEK

W piątek, dnia 15. IX. 1944 r. o godz. 8-mej rano w kościele parafialnym w Podgórzu, Nabożeństwo żałobne

MARJI GONDEK

W piątek, dnia 15. IX. 1944 r. o godz. 8-mej rano w kościele parafialnym w Podgórzu, Nabożeństwo żałobne

MARJI GONDEK

W piątek, dnia 15. IX. 1944 r. o godz. 8-mej rano w kościele parafialnym w Podgórzu, Nabożeństwo żałobne

MARJI GONDEK

W piątek, dnia 15. IX. 1944 r. o godz. 8-mej rano w kościele parafialnym w Podgórzu, Nabożeństwo żałobne

MARJI GONDEK

W piątek, dnia 15. IX. 1944 r. o godz. 8-mej rano w kościele parafialnym w Podgórzu, Nabożeństwo żałobne

MARJI GONDEK

W piątek, dnia 15. IX. 1944 r. o godz. 8-mej rano w kościele parafialnym w Podgórzu, Nabożeństwo żałobne

MARJI GONDEK

W piątek, dnia 15. IX. 1944 r. o godz. 8-mej rano w kościele parafialnym w Podgórzu, Nabożeństwo żałobne

MARJI GONDEK

W piątek, dnia 15. IX. 1944 r. o godz. 8-mej rano w kościele parafialnym w Podgórzu, Nabożeństwo żałobne

MARJI GONDEK

W piątek, dnia 15. IX. 1944 r. o godz. 8-mej rano w kościele parafialnym w Podgórzu, Nabożeństwo żałobne